MX Espai 1010 / Edicions 1010

EPÍTOM CARLES HAC MOR
"La perfecció és feixista"

Inauguració: dijous, **4 de novembre, a les 20h**
Exposició: del 4 de novembre fins al 17 de desembre del 2010

amb la participació de:

Nora Ancarola
Eugènia Balcells
Carles Hac Mor
Anselm Ros
Ester Xargay
Marga Ximenez

Carles Hac Mor és escriptor català, com tots ja sabem.
També sabem que ha conreat gèneres d'invenció personal, com ara la paraparèmia, l'escalaborn i més recentment l'hiposeptimí. Durant els anys setanta i vuitanta cofundà les revistes d'art i poesia *Tecstual*, *Ampit* i *L'avioneta*, i n'impulsà d'altres, alhora que integrà el Grup de Treball. Ha col·laborat en nombroses revistes, com també als diaris *Avui, El País* i *Diari de Barcelona*. Ha obtingut el Premi Espais a la Crítica d'Art 1988 i el Premi Joan Fuster d'assaig de 1998, ha escrit centenars de textos per a catàlegs d'exposicions, i molts poemes escampats en revistes i publicacions molt diverses i inabastables.

De la diversitat de gèneres que practica, es podria dir que és una estructura *invertebrada*, la qual cosa no vol pas dir escriptura automàtica, sinó escriptura del sistema que regula l'automatisme. Tampoc no té a veure amb el surrealisme; ho diu ell mateix al llibre ***La despintura del jo***: "L'escriptura no és cap mètode terapèutic psicoanalític per convertir-nos en, diguem-ne, nosaltres mateixos. El concepte surrealista d'automatisme psíquic és religiós". De fet, defuig totes les etiquetes. El seu lema principal consisteix en "no consolidar res, i ni això: es tracta de no-res".

La seva obra és una dispersió aparent, és una obra total i imperfecta, antiescriptura que, però, inclou també l'escriptura i la *mismísima* ("mateixíssima" –més que mateixa–) perfecció.

Per a en Carles Hac Mor, és el llenguatge mateix el que diu coses; ell diu "quan no volem dir res és quan diem més coses". Una actitud paradoxal que podríem dir que és la base de la seva escriptura, de la seva poesia.

Aquest **Epítom** que es realitza a l'MXEspai1010 manté una línia històrica conductora amb el que va ser el primer *epítom* que es té registrat, realitzat al segle IV a.C per l'historiador Teopompo de Quios, i que resumia les *Històries* d'Herodot. Aquesta exposició està inclosa dins un cicle impulsat per la Fundació Viladot, que compta amb exposicions a l'IEI de Lleida, a l'MXEspai1010, a l'Antic Ajuntament de Tarragona, a la Nau Côclea de Camallera i a la Fundació Viladot d'Agramunt.

En aquesta exposició, la **Nora Ancarola** presenta el vídeo *Despintura del Mor*;
L'**Eugènia Ballcells** participa amb una obra feta en col·laboració amb en **Carles Hac Mor,** ja fa unes dècades;
El mateix **Hac Mor** presenta un llarg poema, gràficament visual que data de més de trenta anys i que es va presentar a la Galeria Amagatotis;
D'ell també podrem veure les obres que va fer, durant aquests darrers anys, per a la convocatòria de Petit Format del nostre espai;
L'**Anselm Ros,** presenta unes magnífiques obres sobre paper;
De l'**Ester Xargay** veurem una vídeo-instal·lació;
I la **Marga Ximenez** presenta el llibre d'artista *Llibre-acció de la rosa del no-ésser.*

Per acabar, agafeu un text d'en Carles Hac Mor, canvieu la paraula ***art*** per la de **literatura** i la d'***artista*** per la d'**escriptor**, i aquest és el resultat:

"**Literatura** ho és tot -no pas tot pot ser **literatura**, sinó que tot és **literatura**- i d'escriptor, n'és tothom -no pas tothom pot ser **escriptor**, sinó que tothom és **escriptor**-. Per tant, res no és **literatura** i ningú no és **escriptor**, i, en conseqüència, la teoria de la **literatura** -la teoria d'això que no existeix- ha de consistir en una desteorització (i -atenció!- aquesta afirmació no implica cap imperatiu, no prové de cap voluntat: les teoritzacions -malgrat llurs intents de simular que l'art existeix també contribueixen a la desteorització). El que cal, doncs, no és pas una redefinició de la **literatura**, sinó la desdefinició de la **literatura**, paral·lela a una desdefinició general. Voler definir -o redefinir- qualsevol pràctica equival a voler-la delimitar, a instar que es mogui dins uns marges, a llevar-li possibilitats, a sostreure-li llibertat. Sentim a dir que la **literatura** és un mitjà de coneixement, i, tanmateix, qualsevol cosa, inclosa una pedra (que també és **literatura**), suposa un mitjà de coneixement".

Podeu trobar-ne més informació a:
http://www.xtec.cat/~jducros/Carles%20Hac%20Mor.html
http://www.cornermag.org/corner01/page01.htm
http://www.barcelonareview.com/29/c_ac.htm
i més…

MX Espai 1010 / Edicions 1010

Llibreteria, 7, pral., 08002 Barcelona
Tel: 34 933 106 577 – 34 669 517 227
http://www.mxespai.com – mxespai@mxespai.com
http://www.edicions1010.com – info@edicions1010.com